

KALEDU ŠVENTĖS TESUARTINA MUS VISUS SU MUMS GIMUSIUOJU KRISTUMI ir VIENUS su KIT AIS!

Nr. 53 (1169) XXII METAI

MŪSU LIETUVA

São Paulo - Brasil - 1970 m. gruodžio - dezembro 25 d.

Šio "Mūsų Lietuvos" Numerio
GARBĖS LEIDĖJAI
ZENONAS IR ALEKSANDRA
BAČELIAI

NUOŠIRDUS AČIŲ IR GERIAUSI JIEMS
SVENČIŲ LINKĖJIMAI!

M. L. Administracija

Ramybė ir Gera Valia

Šv. Rastas sako, kad, Kristui gimus, angelai giedojo: «Garbė Dievui aukštybėse, ir žemėje ramybė geros valios žmonėms!» Ramybė ir gera valia yra charakteringi kalėdiniai žodžiai, bet juos reikėtų prisiminti ne tik per Kalėdas. Kristus atėjo į pasaulį, kad atneštų ramybę jos ištroškusiems žmonijai. Visi nori ramybės, bet jai pasiekti reikia geros valios, Erodas taip pat norėjo ramybės, bet jos nepasiekė, nes jam trūko geros valios. Išgirdęs iš išminčių apie kažkokio naujo karaliaus gimimą, jis labai susijaudino, nusigando, prarado ramybę. Jis buvo pilnas puikybės, išdidumo, troško garbės. Jis bijojo, kad jo valdžios kitas nepaveržtų, bijojo konkurencijos.

Vargšas Ero las! Jeigu jis būtų turėjęs bent kiek geros valios, būtų galėjęs pasiteirauti ir sužinoti iš išminčių, kad tam gimusiajam karaliui visai nerūpi nei žemiška valdžia, nei žemiška garbė. Jis lieps paklusti žemiškai valdžiai, jis lieps atiduoti ciesoriui tai, kas yra ciesoriaus. Jis jokiam žemiškam valuovui nebus konkurentas, nes jo karalystė ne iš čia.

Vargšai tie žmonės, kuriems trūksta geros valios ir išminties! Jie niekad neturi ramybės. Jie mato kiekviename žingsnyje priešus. Be reikalo jaudinasi, eikvoja energiją ir kovoja, lyg Don Kichotas prieš vėjo malūnus. Jie nori viską ir visus reformuoti, išskiriant save. Bet kiekvieną reformą reikia pradėti nuo savęs. Kito akyje kiekvienas tuoj pamato mažiausią krislį, bet savo akyje nepastebi nė milžiniško balkio.

Tolerancija, pagarba žmogui ir jo nuomonei yra geros valios ženklai. Kiekviena žmogų reikia imti toki, koks jis yra. Kiekviename mes turime ir galime pamatyti ką nors gero. Jeigu net žiburį užsidegęs ieškosi visur tik blogio ir, suradęs jo trupinėlį, pradėsi garsiai visam pasauliui apie tai trimituoti, tai dar tau labai toli nuo geros valios. O kur nėra geros valios, nėra ramybės. Žmogus, norėdamas smerkti ir bausti kitus, skaudžiausiai pasmerkia ir nubaudžia save.

Kito mintį girdėdami ar skaitydami, tuoj neklausime save, kur ir prie ko galėtume prikibti, bet verčiau pažiūrėkime su gera valia į tas mintis ir pasistenkime jas suprasti pozityvia prasme. Vaikiškai prie visko kabinėtis, užmiršus bet kokią gerą valią ar logiką, yra nerimta. Tą vaikiškumą, nerimtumą ir geros valios stoką tenka dažnai girdėti mūsų susirinkimuose, suvažiavimuose, posėdžiuose ir tenka tai matyti mūsų spaudoje. Būtų labai naudinga ir gražu, kad organizuotume ne tik spaudos platinimo, bet ir spaudos švarinimo mėnesius. Kai čia bus daugiau geros valios, tai tuoj visi pajus daugiau ramybės. Ramybė geros valios žmonėms!

L. L. REDAKCIJA

PLACIAJAME PASAULYJE

LENKIJA

Visą pasaulį per praėjusias 10 dienų labai jaudino sukilimai Lenkijoje. Prasidėjo Stetinė, Dancige, Gdynėje, pasakui dar užkrėtė ir kitus mažesnius miestus.

Sukilo fabrikų, laivų statymo darbininkai. Reikalavo maisto. Mat valdžia šių metų gale ėmė ir pabrangino reikalingiausius maisto produktus: duoną, mėsą, pieną ir kitus.

Nors sumažino įvairių elektrinių mašinų, kaip šaldytuvų ir kitų katras, tačiau žmonėms maistas svarbesnis už šaldytuvus, kai nėra ko į juos dėti, kai neužtenka pinigų maistui nusipirkti,

ATSISTATĖ GOMULKA

Nors sukilimai ir apmalsinti, bet iš valdžios pasitraukė jos pirmininkas Gomulka ir kiti ministrai. Paskirtas naujas ministras pirmininkas

Edward Gierek. Saugumo policijai irgi duotas naujas viršininkas, rusų kilmės ir jau Stalino laikais tą postą užėmęs, griežtas Mieczyslaw Moczar. Bijomasi, kad Lenkijoje dabar gali grįžti Stalino priešpados laikai.

VATIKANAS

Šv. Tėvas, kalbėdamas minioms praėjusį sekmadienį pa linkėje visam pasauliui laimintų Kalėdų švenčių. Kalėdos turėtų būti taikos su Dievu, taikos šeimose, taikos tautos ir tarp valstybių šventė. Jis pasakė: «Yra lengva griebtis smurto ir priespaudos. Pasaulis yra slegiamas sunkios ginklavimosi naštos. Todėl ypač dabar turim melsis už taiką, kuri ateina tik drauge su laisve, teisingumu, erove ir žmonių harmonija.»

Visiems ŠV. KAZIMIERO P. RAPIJOS NARIAMS, PRELATAMS, KUNIGAMS, ypač Rio de Janeiro lietuviškai parapijai linkime ko maloniausių Kalėdų švenčių ir gausios gimusiojo Kristaus palaimos.

Šv. Kazimiero parapijos

Klebonas Jonas Bružikas, S. J.
Asistentai: Antanas Saulaitis, S. J.,
Jonas Kidykas, S. J.

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Tarybos vardu sveikinu visus Brazilijos Lietuvius su šv. Kalėdomis ir laimingais Naujaisiais Metais! Visiems geriausios sveikatos ir pasisekimo, su viltimi sulaukti didžiojo džiaugsmo — pavergtosios Tėvynės laisvės atstatymo!

B. L. B. Tarybos Pirmininkas
Juozas Čirvinskas

Nors Rusija turi Lenkijoje k'šo maištą malšinant, kaip laikomas tris divizijas kariuomenės, bet ta šį kartą neįsikiškoslovakijoje.

KILNIOS, ŠVENTOS SVAJONĖS KALĖDOSE

Bene daugiausiai tyro džiaugsmo žmogaus širdžiai teikia jo paties kilnios, tyros, šventos svajonės, nors jos ne visuomet išsipildo, ir kai tik tada, kai žmogų gresia paskandinti žiauri gyvenimo tikrovė neviltyje ir nusiminime — laimingas, kas įstengia nors šviesiai svajoti. Šviesios svajonės tai vilties dorybės saulėtos dukros.

Kalėdos yra, turbūt, vienintelė metų šventė krikščionių kalendoriuje, kuri kviečia mus svajoti „be galo, be krašto“. Svajoti švenčiausias drąsiausias svajones! Kasgi galėtų būti labiau pramuštgalviško, drąsesnio, neįmanomesnio, bet drauge ir žavingesnio, ir svaigesnio, kaip DIEVAS ATĖJES Į MŪSŲ TARPA, KAIP TIKRAS ŽMOGUS, KAIP KŪDIKIS? IR TAI YRA TIKROVĖ!!

Mūsų didysis poetas Bernardas Brazdžionis, nuo pat savo ankstyvosios iki šių dienų kūrybos, vis grįžta apdainuot, apgiedot Kalėdas. Didelę šio numerio dalį skiriame kilniosioms iš Dievo malonės mūsų Poeto svajonėms. Įsiskaitykim, įsisvajokim į jo kilniausias svajones, Gal jos padės ir mums giliau išgyventi šventąją Kalėdų švenčių paslaptį.

Rarotu Giesmė

Poetas, su senovės pranašais, šaukia dangų duot mums gelbėtoją.

Rasokit, dangūs, ir išlykit Atpirkėją,
Raudoki, žeme, sielvarto rauda...
Šaukei Jį lūpom pranašų — ir neatėjo,
Šaukei burnojimais ir skundais, ir malda...

Rasokit, dangūs — puolam, trokštam, mirštam.
Šukepo mūsų širdys, kaip sausa žolė,
Tik Tu per potvynius gali išvest mus, Kristau,
Tik Tu sausrų pagirdyt mus gali.

Tik Tu į žemės klaidą naktį žengęs,
Išvesi mus iš tūkanų, karų,
Pakelsi skliautą mirštančios padangės,
Žvaigždės nauju papuoši sidabru...

Rasokit, dangūs, nuodėmę nuplaukit,
Rasokit, dangūs, teatgis širdis,
Te amžių ūpės pasikėlęs sriautas
Mus neš Tavan krantan, kaip Nemunas žydįs.

1942. XII, 14

KALĖDOS: 1. Kūčia

Poetas Kristaus gimimo išvakarės atkelia
Nemuno kraštan.

Baltų sielų, juodų sielių
Nemunais užtvino paskutinė advento naktis...
Ant tų sielių žydi baltos rožės —
Baltos saulės 3.

Pilna mano dūšia ir pilna širdis
Žalių eglių, kadugių žalių.
Ir lūšnelė mano tai pilna
Aukso, ir sidabro (ekvėtis negaliu...).

Šokite jūs, mano dienos, saulėtos ir liūdnos,
Ir vaikai prie Jėzaus kūčios, ir visi vaikai!
Susirūpinęs ir nusiminęs valgau baltą Dievo duoną,
O už durų beldžiasi, už durų supasi visi varpai...

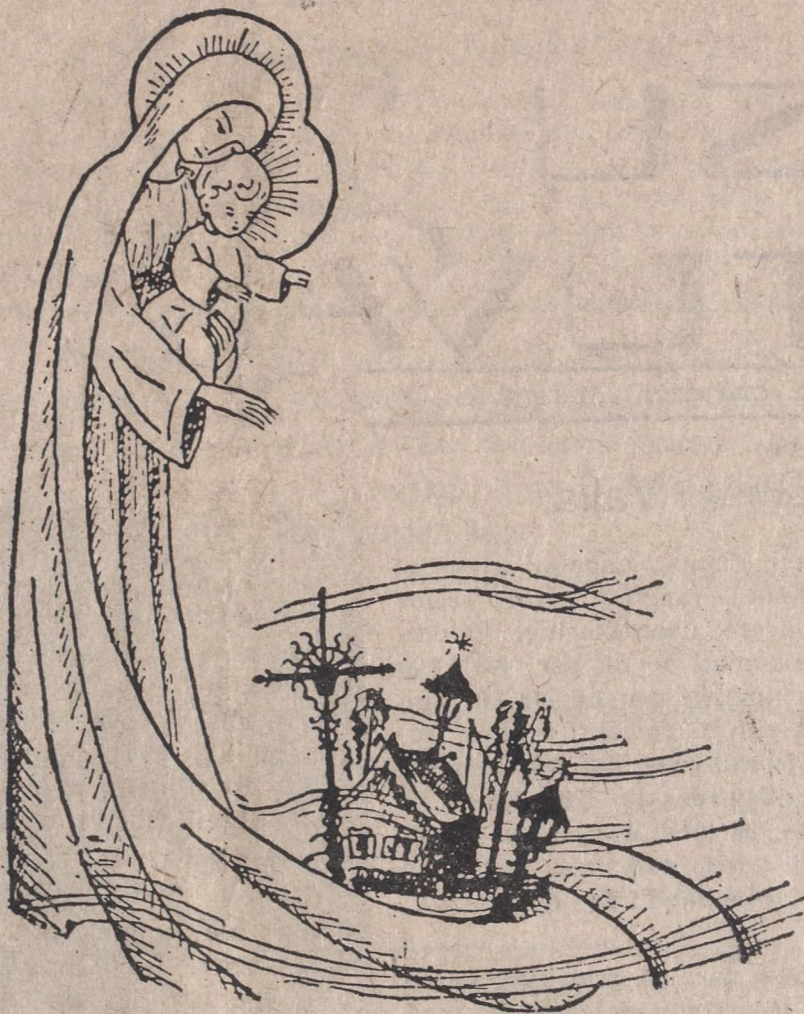
1928. XII, 24

2. Berneliu Mišios

Kantafiliai žiedų žemčiūguose paskendo,
Užgesusi žvakelė migdo kedrų snaudžiančią sargybą
Dangaus altoriuose aukojama
Naktybėje aušros palaima žiba,

Vamzdeliai, būgnai, debesys ir vėjai,
Tyla, tamsa, vargonai ir cimbolai triukšmingieji,
Iškelkite Osanną lig dausų —
Osanna in excelsis Deo.

Ne čiobrai smilkina, ne tulpės žydi
Tai dieviška širdis mus lanko,

Tai šventas kūdikis, užgimęs ant šieno,
Ant motinos Marijos rankų.

Ir šaukia liaupses angelai, ir meilės
/Kankinės — numirę Dievuje mergelės,
Ir meldžias Aronas, Mozė ir Elijas, dievo-
baimingi ir ramūs,
Ir milijonai niekšų gieda Kyrie eleison,
Ir milijonai žemės daržo užmirštų minių
— Laudamus!

1928. XII, 25

Užgimimo Gloria

Naktis. Miegojo Rašto Šventojo žinovai.
Miegojo ciesaoriaus sargyba ir kariai.
Miegojo skausmas žemėje visoje plačiojoje.
Ir slėniuose kaimenės, ir kloniuose vyturiai.

Tamsoj užmigo kedrai, tamarisai.
Tamsoj pabudo mirštantis žmogus.
Ir rapo Kūnu Žodis Viešpaties didysai,
Ir žemė nužengė dangus.

Ir kaip griaustinis GLORIA sugriovė,
Prašvito Viešpaties pirmoji žemės diena,
Ir puolė piemens ir karaliai jam po kojų,
Ir puolė pragaro gelmės pasaulio dargana.

«In terra pax...» pro griausmą balsas tarė,
«In terra pax...» atsiliepė kalnai,
— — — — —

«In terra pax...» tvirčiau už akmenį ir varį
Te, žeme, Kristaus vardas švies amžinai.

1942. XII, 18

Kalėdu Dovanos

Tau Kalėdoms dovanų, žmona brangioji,
Ieškau aš parvežt Paryžiuje visam,
Ko nespeji, ko nelauki, nesvajoji,
Kas tau šviestų šios tremties kely tamsiam.

Tau čia tūkstančiai žiedų papuošti pirštams
Bet jie vieno mūsų žiedo neverti;
Tau brangių čia briliantų, kad užmirštum,
Kaip anie žiedai lelijų dar balti.

Žydi, tartum sutuoktuvių pirmą dieną...
O aš ją kaip vakarą menu...
Tau čia šilkas, kailiai lapių ir hienuų
Ir panterų — pilnos gatvės, avenue...

O tu man graži be kailių ir be šilko —
Ne puošni madų lėlė ir ne žvėris,

KŪCIU VAKARAS

Vakaras šventas, vakaras
Kūčių,
Ką mums šiandieną išburs
jis?
Mūsų negrižtamų metų
likučio
Dienos užgesti kur bursis?

Daug artimųjų trūksta
prie Kūčių,
Staltiesės svetimo lino.
Sykštus likimas nebe
rieskučiom
Dovanas mums išdalino.

Mūsų Betliejun - tėviškėn
kūčių
Grįžti ženklai nebežymūs.
Mirksinčios liepsnos vargo
žvakučių
Dar nenušvinta grįžimui.

Vakaras šventas Kūčių,
Ką mums šiandieną išburs
jis?

Mūsų negrižtamų metų
likučio
Dienos užgesti kur bursis?

J. Mikuckis

Tavo sieloj visas mano ožiugsmas tilpo;
Mylima, sesuo, žmona ir moteris.

Tau servizai čia ploniausio porcelano,
O jis dūžta, apgaulingas ir trapus.
Tau languos kristalo taurės, bet jos mena
Tik iliuzijas, šukes, tiktai kapus...

Gal tau didelę ir skaisčią akį žiedui
Su penkiolika brangiųjų akmenų,
Tartum metų tiek su sningančiom Kalėdom
Ir dienų — didžiausių Dievo dovanų?..

Tau Kalėdoms dovanų salonai siūlo,
Tartum pasakų princesei batukus,
Išrašytos aukso ir sidabro siūlais..
Bet kaip eisi tu su jais tremties takus?

ARTOJUMALDA KALĖDUKRISTUI

— Mes be Tavęs, Kalėdų Kristau, pūgą,
Mes be Tavęs tiek metų žiemą šalom, —
Tegu paliaus čia šiaurės vėtros stūgaut,
Tegriš pavasaris į mūsų vargo šalį...

Kalėdų Kristau, laimink pirmą mūsų vagą,
Palaimink grūdą, kritusį į juodą žemę
Te Tau, kaip žvaigždės, prakaito lašai
mūs dega,
Te iš Tavęs auksinės varpos derlių semia.

Palaimink, Kristau, jauną žalią gojų
Ir pagriovėlio baltąją ramunę,
Ir baudžiavoj parpuolusį artoją,
Ir amžių amžiais gyvą panemunę...

Palaimink protėvių kapų kalnelį šventą,
Ir naštą knygnešių, ir ištremtųjų kančią,
Ir amžių palikimo didį testamentą,
Ir kruvinas rankas nuo darbo ir nuo pančių

Palaimink, Kristau, dobilo atolą,
Dosnią ranką paglostyk kviečio varpą,
brandžią,

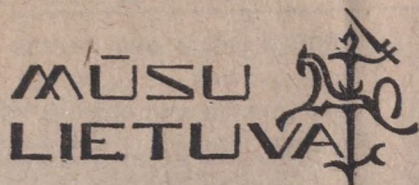
Piūtis gubų ledai teneužpuola,
Ir iš pastogės nebaudys baltų balandžių..

Palaimink, Kristau, mūs žiemkenčių sėją
Ir duonos daigo te pikta šalna nešaldo.
Sodybas saugok nuo pagairių pikto vėjo, —
Išgirsk, Kalėdų Kristau, mūsų malda... —

— ir klausos tos maldos laukai ir lankos,
Ir girių gelmės jėkaip ryto gandrą girdi...
Ir Dievo Kūdikis viršum namų, viršum vi-
sų laukų ištiesią ranką
Ir tyliai laimina visų artojų širdis...

1942. XI, 29

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 20
Caixa Postal 4421
Sao Paulo, E.S.P.
Tel.: 273-03-38

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

Diretor responsável Dr. José Ferreira Carrato

Redator: JONAS KIDYKAS

Administr.: JONAS BRUŽIKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr.\$ 20,00 visoje
Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr.\$ 100,00 P.
Paskiro Nr. Kaina Cr.\$0.40

*KELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr.\$ 40,00 paskutiniajame
N Cr.\$ 20,00. viduriniuose puslapiuose N Cr.15.00
Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisyti pervaiko savo nu-
žiūra. Nenaudoti raštai grąžinami tik autoriui prašant. Pavarde pasira-
syti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skel-
bimų turinį redakcija neatsako.

Tasai Kūdikis - tai mes

FRANCOIS MAURIAU

Nobelio laureatas, Prancūzų Akademijos narys

Net ir senatvėje turime daug bendro su anuo Kūdikiu prakarte. Jame atpažįstame patys save ta prasme, kas tas kūdikis mes esame. Tai kūdikis, kuris dar nepatyrė blogio, tai mūsų būties dalis, slapčiausia jos dalis gimininga Dievui. Juk Dievas yra ne vien Tėvas - Jis yra ir Amžinasis Kūdikis. Aš sakau tai ne dėlto, kad garbinčiau kūdikio silpnumą bei menkumą. Priešingai, kūdikio tvirtybė žavi mane - jo visagalybė. Jo nekaltumas švyti virš Nietzsche's didvyrių lavonų ir žmogžudybės pastatų, kuriuos jie pripildė kaninių lavonais ir savo kūnų puvėsiais. Net ir mūsų gyvenime, koks jis bebūtų, galima atrasti glūdinį bei triumfojantį nekaltumą bei jį atgaivinti.

◆ ◆ ◆

Krikščionis, priėmęs Komunią, žvelgia savin, permato sluoksnius nepataisomų veiksmų, apsupančių jo sąžinę, tą sunkų telkinį atleistų nuodėmių. Tai darydamas, aš prisimenu aną vaiką, grįžtantį 1896 metais gegužės dvyliką į savo vietą kairiajame suole mokyklos koplyčios, kurios jau ne bėra. Aš tebesu tas pats vaikas, niekas nepasikeitė, išskyrus tai, kad mano kūnas yra jau pusiau sunaikintas. Bet Tu tebesi tenai; Tu tebesi kaip meilė, kurią mačiau spindinčią veiduose šventųjų, sutiktų mano gyvenimo kelyje. Tai Meilė, kuriai aš dažnai sakiau: «Pasitrauki nuo manęs».

◆ ◆ ◆

Šiandieną aš žinau, ką reiškia Šventajame Rašte vartojamas išsireiškimas «kraujo žmogus». Aš mačiau kraujo žmogų. Jo akių užduoje aš nejučia gėdos dėl savo kūdikystės. Aš esu kūdikystės pusėje - nužudyto kūdikio Abelio ir nugalėtojo kūdikio Dovydo pusėje; taipgi Juozapo, valdžiusio Egipte, ir hebrajų vaikų pusėje, kurie džiugiai giedojo ugnivietėje, buvo atiduoti liūtam ir liepsnoms. Aš esu ypač dieviškojo Kūdikio pusėje, kuris pažadėjo laimę nuolankiesiems. Pasaulio akyse vadinamasis tvirtasis žmogus yra brutalus gyvūnas, stumiamas savo instinkto į tuos kraštutinius, kuriuos mano karta matė Ispanijoje, Vokietijoje, Rusijoje ir, deja, net ir mano tėvynėje Prancūzijoje. Vien tik pažvelgimas į juos yra susitėpimas. Žmonija, paskelbusi Nietzsche's lūpomis Dievo mirtį, nugalėjo niekšybę, neapsakomai žiaurion būsenon, kurios viršūnė buvo desperatiškas budelių ir policijos uolumas, beginkliams žmonėms.

◆ ◆ ◆

Dieviškasis Kūdikis, gujis ant šieno, yra vienintelis tikra prasme visagalis. Savo trapioje būtyje jis turi dvilypę dviejų prigimčių tėkmę: «Žodis tapo kūnu». Analogine prasme, labai tolima nuo šios paslapties, fizinis ir nuolėmingas žmogus yra sujungtas šio Kūdikio įsikūnijusia meile per ma lonę, gautą įžengiant į šį pasaulį. Aš taipgi turiu amžinąją kūdikystę ir nuodėmingą kūną, tik, deja, negaliu jų suvesti darnon; vienas iškyla virš kito ir kiekvienas savo ruožtu veda mirtin...

◆ ◆ ◆

Labiausiai traukia mane Tavasis kūnas - kankintas, kryžiuotas, perdurtas jietimi, nes jis panašus į manąjį. O kenčiantis Kristau, kuriame aš jieškau ir atradau save, duok man malonę sustoti prie Tavo prakarto, pasilenkti ties bega ine Tavo Būtimi, glūdinči mažajame kūdikiyje. Pagarbos jausmas, kylas manyje, kai paimu kūdikį į savo rankas, vi ai nepanašus į tą pilną kartumo laimę, kurią pajuntu prisiminęs Kryžių, ant kūrio prikaltas kūnas, toks kaip ir mano.

Visus «Aušros» choro narius, rėmėjus ir bičiulius, o taip pat ir Lietuvių Katalikų Bendruomenės chorą broliškai sveikiname Kalėdų švenčių ir Naujų Metų proga. Mums gimęs meilės Dievas tesujungia mūsų širdis darnion mylinčion dainon ir giesmėn!

Jonas Bajorinas
«Aušros» choro pirmiaikas
Jonas Kidykas, S. J.
«Aušros» choro dirigentas

TAIKA IR RAMYBĖ -

ŽMONIŲ DVASIOS RAMYBĖ

Baigiasi du tūkstančiai metų, kai žmonija pradėjo naują istorijos tarpsnį. Istorija prasidėjo tokiu, atrodo, nežymiu įvykiu, kaip niekam nežinomo Kūdikėlio iš nežinomų tėvų gimimu. Ir tas kraštas tebuvo tik nežymi didžiulės Romos imperijos užkariuota tautelė, kuriai Dievo buvo skirta duoti prieglobstį Aukščiausiojo Sūnui. Nors ta tauta buvo ilgus amžius renčiama nors ji ateinančio pasaulio išgelbėtojo vilties kibirkštį išlaikė savo tradicijose, bet ir ji buvo menka paruošti jo veiklai dirva. Pasaulio išgelbėtojas nerado tinkamos vietos net savo tau toje.

Anuo metu gimęs Jėzus savo tautos buvo laukiamas kaip išgelbėtojas iš svetimųjų vergijos. Jo laukė kaip ateinančio valdovo, kurs vergaučiai žydų tautai padėtų tapti valdovais. Bet tai buvo sužalota Dievo pažado idėja. Dievas, siųsdamas savo Sūnų tapti žmogumi, norėjo iki giliausios esmės parodyti meilę žmogui, duoti jam dvasinę ramybę, nurodyti naujus kelius varganam žemės gyvenime. Pagal amžinąjį Tėvo planą Sūnus tapo žmogumi, ne-

prarasdamas dieviškumą, pakėlė žmogų į dieviškas aukštumas, neatimdamas iš jo žmogiškumo. Dievo Sūnus gimė pasauly kaip paprastas žmogus, kad paprastas žmogus taptų jo broliu.

Kristus pasaulin atnešė naują mokslą, kurio pagrindas yra meilė ir tiesa. Jis atnešė taiką ir ramybę, bet tik geros valios žmonėms, tokiems, kurie ramybę gali rasti savyje ir tikrąją taiką - savo brolių meilėje. Kristaus taika ir ramybė nėra mirusiųjų tylos ir amžino miego, bet gyvųjų ramybė, kuri išauga tik kovoj prieš blogį ir kovoj už geresnį gyvenimą ne tik sau, bet ir savo artimui.

◆

Po dviejų tūkstančių metų krikščionybės nešamo mokslo taikos dar nematyti. Ilgesnė taika tebuvo tik Augusto laikais, bet tai buvo pagoniška taika, kai nugalėtieji negalėjo priešintis. Ir šiuo metu, kaip ir prieš Kristaus atėjimą, tautos ir valstybės ilgisi taikos, bet jos neieško ten, kur galėtų rasti. Ir nėra nė vienu žodžiu taip paktnau džiauama kaip taikos ir laisvės šūkiais. Tuo tarpu žmonės daugelyje kraštų nuolat

Juk prakarte guli Jis, kurį vadiname Dievu (tai nėra tikras Jo vardas) ir kurio vardas dar nėra Jėzus. Šį vardą Jis gaus vėliau, nors kita, labai realia prasme. Tiesa, Jis gavo šį vardą nuo amžių, bet ant Betėjaus šieno Jis yra «Tas, kuris yra», ne Kūdikis-Dievas, bet Dievas, kuris tapo Kūdikiu. Dievas-Kūdikis. Kūdikis yra kaip upė, nepaliesta žmogiškojo nuodėmingumo.

◆ ◆ ◆

Visi kiti žmonių vaikai ateina iš nebūties, bet šis Kūdikis gimsta iš Būties, ateina iš amžinybės į laiką, iš nesikeičiančio pasaulio į besikeičiantį. Vienam akimirksniui nukreipiu savo žvilgsnį nuo veido, nešiojančio mūsų įžaidas bei kaltes, ir spaudžiu naująjį prie savo širdis. Šią Kalėdų naktį nekalbėsit jam apie savo nuodėmes, Aš noriu apglėbti jį savo meile, lyg tai būtų mano naujagimis sūnus. Negaliu kalbėti apie blogį jo dar nepatyrusiam.

◆ ◆ ◆

Nėra kito išganymo būdo kaip tapti lyg kūdikiu. Ir kaip lengva senam rašytojui, apkartusiam bei ciniškam, priimti tą sąlygą. Niekas kitas, Viešpatie, tik Tu gali tam tikėti; tą gerai žinau. Įkaitusi mano kaktą ilgisi Tavo, kaip vaikas motinos apkabinimo; kaip saugios prieglaudos, kaip užvėjos nuo gyvenimo smūgių! Buvai pasinėręs gyveniman, kaip ir kiekvienas, tačiau suradai kūdikį kiekviename žmoguje. Dėl to ir tie, kurie man atrodo esą žiaurūs, neabejotinai slepia tą patį kūdikį.

Žmogiškasis žiaurumas tėra gyvenimo įrėžis, o kūdiškumo slėpiny yra būties centras. Tiesa, mūsų kūdiškumas buvo pažeistas pirmą kartą nuodėmės (dėlto Freudą iš dalies yra teisingas), bet aš vis dėlto regiu kūdikystės šventumą, tą gerąjį tikėjimą, tą viltį, tą šventąjį gležnumą, kurį slėpsime iki paskutiniojo atodūso. Tai angeliškoji žmogiškiosios prigimties dalis, kuri yra pašaukta prisikėlimui bei amžinajai Dievo veido kontempliacijai.

...Jei kūdikystės išniekinimas yra didžiausias nusikaltimas, tai jos šventumas yra ryškiausias Dievo pėdsakas.

žūsta tūkstančiais.

Taiką Kristus laiduoja tik geros valios žmonėms. Negali būti taikos, kai viena valstybė temato tik savo reikalus, nepaisydama kitų skurdo, kai viena tauta laisve nori naudotis kitų tautų nelaisvės sąskaiton, kai viena socialinė grupė skelbia šūkius, tartum žmogus nebūtų tiek vertas daiktas, kiek jis gali tarnauti tai grupei. Ir krikščionys istorijos bėgy ne kartą nusikalto Kristaus paskelbtai taikai. Bet tai buvo tada, kai ir jie žmogiškumą iškėlė aukščiau dieviškumo, pasitikėjimą žemiškomis priemonėmis aukščiau Kristaus tiesos ir meilės. Tačiau ir jie buvo plakami tos pačios karų ir persekiojimų rykštės.

Taika ir ramybė nėra kažkur šalia žmogaus, šalia žmonių ar šalia tautų. Ji yra pačiame žmoguje. Ir šiandien tautos tegali taikos ieškoti tik pačios savyje, žmonės ramybę tegali rasti tik savo širdyse ir savo santykių su savo broliu lygyje. Tik čia yra žmonių tikros taikos ir ramybės laidas.

◆

Kristus atėjo pasaulin kaip silpnas Vaikelis, bet savo pasiatinybėje jis buvo nepergalimai stiprus. Nuo pat savo gimimo jis pradėjo kovą prieš blogį. Bet, naikindamas blogį, jis nesunaikino žmogaus, kuriame tas blogis reiškėsi. Savo pavyzdžiu jis nurodė, kad nereikia naikinti raugių, kol nenunokę kviečiai.

Mūsų gyvenimui ir veiklai taip pat reikia Kristaus pavyzdžio ir jo mokslo. Šiuo metu mūsų tautos išeivijoje idealas yra kova už idealą, tai yra už laisvę ir žmogaus vertą gyvenimą pavergtoje tautoje. Karo rykštės mes ne trokstame, nes karas tėra tik neišvergiama blogybė, tik kraštutinė priemonė, kai jau valstybė neturi kitų priemonių savo laisvei ir teisingumui apginti. Savo veiklos mes neremiame neapykanta, nes neapykanta pirmiausia pažemina patį žmogų, kaip žmogų. Mes tik norime, kad blogis būtų sunaikintas ir jo vietoj atstatytas gėris - artimo meilė, tikrasis teisingumas, žmonių ir tautų laisvė. Šiems idealams įgyvendinti reikia pozityvios veiklos, krikščioniškų darbų ir tikros ramybės troškimo.

Kristaus gimimo šventė, priimanči Dievo Sūnaus atėjimą pasaulin ir jo mokslo pagrindiausius dėsnius, turi priminti mums, kad ir mes savo išeivijoje pasiuntinybėje taiką ir ramybę tegalime įrodyti tik savo vidine ramybe, laisvės troškima, - tik laisvės gerbimu ir teisingumą - tik teisingais sprendimais. Jau laikas bent krikščionims sugebėti blogį atskirti nuo žmogaus ir Kristaus pavyzdžiu artimui parodyti tikrąją meilę.

Pr. Gr.

Jau mystės AIDAS

RAM. KASP.

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĖVYNEI

Diena, Kurioje Krįstus Gimė

IŠ JIM BISHOP PASAKOJIMO PARUOŠĖ
DR. V. LITAS

Vakaras buvo vėsus ir giedras. Prieš 9 valandą Betliejaus miestas miegojo. Užeigos namai buvo rytiniame pilkų namų komplekse prie pagrindinio kelio tarp Jeruzalės ir Aleksandrijos. Namų užpakalinė siena beveik nusileido į mažo slėnio pakrantę, kurioje naktimis miego davo avys.

Moab kalnų viršūnės prie žvaigždžių šviesos atrodė kaip milžiniško aplaužyto piūkio dantys. Užeigos namai buvo pilni keleivių. Keleiviai prie užeigos namų yra girdėję moters kalbą. Visą tą kalbą girdėjo. Vyras darė labai suvargusio žmogaus įspūdį. Sotūs pirkliai į jį taip pat atkreipė dėmesį. Bet pirkliai nerodė kokio gailėstingumo, ir niekas neužleido suvargusiai šeimai vietos.

Buvo nemaloni padėtis. Tik 1000 žmonių gyvendavo Betliejuje. Betliejus karaliaus Dovydo laikais buvo garsus miestas Dovydo vaikai persikėlė į Jeruzalę. Saliamonas ten pastatė šventyklą. Jeruzalė pasidarė Judejos sostinė. Betliejus liko tik tarpinė stotis.

Bet užeigos namat buvo perpildyti. Imperatorius Augustas išleido įsakymą surašyti visus imperijos žmones. Imperatorius, norėdamas užtikrinti, kad joks žmogus nebus du kartus įrašytas, įsakė visiems šeimų tėvams atvykti į miestą.

Juozapas atvyko. Kalbėjosi su užeigos šeimininku. Moteris sėdėjo lauke ant asilo, kurį šeima turėjo. Paskutinė neštumo diena.

Niekas prie jos nesiartinio. Niekas nieko apie juodu ligšiol nebuvo girdėję. Vyras pasisakė esąs Juozapas, dailidė iš Nazareto. Taip Bet Nazaretas yra toli į šiaurę, vieta, kurioje gyvena tik paprasti ūkininkai.

Juozapas su neščia moterimi ant asilo keliavo daugiau kaip šimtą mylių pėsčias, kalkėtais keliais. Bet dabar jis negali gauti vietos užeigos prieangy.

Prieš Juozapą buvo du keliai: abu nuo užeigos namų ėjo rytų kryptimi. Ten visai netoli prie kalno buvo baltų kalkių tvartas. Karvės, keletas asilų ir kupranugarių ten ramiai praleisdavo naktis.

Juozapas priėjęs prie Marijos atsiprašė ir apgailėstavo, užėiga neturi mums vietos. Nusiminėjęs ir susirūpinęs jis vedė ją ir asilą žemyn.

Kūdikis turi greit gimti. Marija šią sunkią valandą buvo reikalinga pagalbos. Po savo mylinčia širdimi ji nešiojo brangiausią pasaulio naštą. Dabar štai laikas. Brangenybė turi išvysti pašaukto šviesą. Asilas sunkiai žingsniavo paskui savo šeimininką. Juozapas tuo momentu užmiršo pažvelgti į dangų: tikriausiai, viršum Moab kalnų dangaus skliaute jis būtų pamatęs naują šviesią žvaigždę. Bet Juozapas turėjo žiūrėti kelio ir savo kojų. Tik piemenys ir išmintingi Jericho vyrai stebėjosi naujos žvaigždės pasirodymu.

Vidury tvartelio stovėjo tuščios dėžės. Lauke dvelkė vėsoma. Oras tvartelyje nuo gyvulių buvo gerokai sušilęs. Juozapas nukėlė nuo asilo savo dar dvidešimt metų netūrinčią moterį. Jis pažvelgė į ją pilnomis bejėgiškumo akimis. Marija atrižo baltų drobelių ryšulį. Juozapas pagalbėjo: pirmiausia jis išvalė dėžes. Po to jis nuė-

L. R. K. BENDRUOMENES CHORAS

Visiems savo prieteliams ir rėmėjams linki
LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ!

Zelinoje atgaivintą ir Dr. Eliziejaus Draugelio vardu pavadintą Moksleivių Ateitininkų kuopą sveikiname su nauja gražia pradžia, ir linkime palaimingų Kalėdų švenčių, bei našios veiklos ateinančiais N. Metais!

Moksleivių Ateitininkų kuopa GINTARAS
Laima Vosyliūtė, pirmininkė
Antanas Paulaitis, S. U., globėjas

jo prie šulinio ir atnešė vandens. Marija ruošėsi prie to, kas turėjo būti padaryta. Atrodė, kad prie šito darbo ji buvo pripratusi. Neštumo mėnesiais ji laikėsi žydų papročių. Bet Marija, bijodama, kad gimdymas nebūtų nelaimingas, susilaikė nuo tam tikrų valgių.

Marija paprašė Juozapą netoliese tvarto sukurti ugnį ir padavė jam didelį asotį. Juozapas šitaip turėjo parengti šilto vandens. Marijos įsakymų Juozapas nuširdžiai klausė. Marija, matydama prieangyje avis, suprato, kad kur nors netoli turi būti ir piemenėlių. Juozapas turėjo parūpinti, kad piemenėliai šiuo laiku neitų į tvartą.

Juozapas, nuovargio prislėgtas vyras, išėjo kurti ugnį, bet jo mintys buvo prie Marijos. Asotis buvo pripildtas vandens. Bet Juozapo ausys buvo įtemptos: gal būtų greit šauks Marija. Tyliai kalbėjo maldas. Juozapas dar prieš apdama Marijos sužadėtinio, turėjo daug rūpesčių. Marija iš džiaugsmo, kas iš jos turi gimti, tiesiog spinduliavo. Juozapas tada kalbėjo ją atstumti. Bet jam pasirodė angelas ir pasakė:

«Juozapai, Dovydo sūnau, nes bijok Mariją priimk, kas iš jos gims, yra iš šventosios Dvasios. Ji pagimdys

sūnų, kuriam bus duotas Jėzaus vardas, savo tautą Jis išvaduos iš nuodėmių».

Juozapas gerai atsiminė senų pranašų žodžius. Pranašai skelbdami Dievo valią, yra pasakę: «Žiūrėkit, mergaitė bus neščia ir pagimdys sūnų, jis vadinsis Immanuelis, kas reiškia Dievas su mumis». Juozapas dabar pažūrėjo kaip vanduo silo ir garavo. Rankas pradėjo drebėti, kai jis apie tuos dalykus galvojo.

Žvaigždė stovėjo aukštai ir buvo šviesesnė kaip anksčiau, kada jis girdėjo tylų Marijos šauksmą. Marija neparodė savo kančių.

Juozapas skubėjo į vidų. Bet ne užmiršo šildomo vandens. Vėl išbėgo į kiemą. Bet skubiai grįžo prie Marijos. Juozapas labai susirūpino Marijos padėtimi. Marija sėdėjo prie dėžių: rankose laikė baltą ryšulėlį.

Juozapas pirmiausiai pažvelgė į ryšulėlį ir pamatė mažą galvytę. Drėgni plaukučiai ir kiek rausva veidelio oda. Akytės primėtos. Alyvinė lempu tė visam tvarteliui davė kiek šviesos. Juozapas dairėsi į šalis, lyg norėdamas šitą įvykį užmiršti.

Marija prie šilpnos šviesos atrodė kiek pasenusi ir išvargusi. Pažvelgė į Juozapą ir švelniai ausisypsojo. Juozapas vėl žvelgė į suvystytą mažytį ir atsiklaupė. Minutę jis laukė. Marija Juozapui priminė šilto vandens reikalingumą kūdikiui išmaudyti. Kūdikis turėjo būti vardu Jėzus, kas reiškė Išganytoją. Vėliau bus vadinamas Krištumi, kas reiškia Mesiją.

Juozapas atnešė vandens ir žiūrėjo kaip jo Globotinis bus maudomas. Motinos rankos trynė druska, kūdikis pirmą kartą pravirko. Motina jam davė pirmą valgį — saldaus šilto pienuko. Pirmoji gerosios Motinos auka. Sūnui. Gyvuliai tyliai žvelgė į kūdikį.

Naujasis žemės pilietis gulėjo dėžėje ir miegojo. Mažutė kūmštelė buvo laikoma prie galvytės. Juozapas išgirdo laukę triukšmą. Šią naktį toks didelis įvykis. Juozapas norėjo pasilikti vienas prie savo šeimos. Sveitumus jis norėjo prašyti, kad jie paliktų ramybėje Mariją ir Jos sūnų.

Tai buvo piemenys. Įvykis yra jau dinantis: piemenėliai, kupini ožių, mo, kalba visi kartu.

Piemenys kalnuose ėjo naktnę sargybą. Matė naują žvaigždę. Visi apie tai kalbėjo dielė nuostaba. Bet stail (pabaiga 6 pusl.)

Vaikų ir jaunimo stovyklai sausio 5-12 dienomis dalyviai prašomi užsiregistruoti iki Kalėdų, gruodžio 25 dienos, Vila Zelinos arba Tėvų Jėzuitų klebonijose.

Gražiausios Kalėdos

Baigiantis antrajam pasauliniam karui vienas vokiečių kunigas paklausė manęs, ar negalėčiau parodyti ir paaiškinti vokiečių kareiviams Romoje šv. Petro bazilikos meno kūrinius. Kareivių ekskursijų buvo daug ir jis bei kiti vokiečiai kunigai nesusėję patenkinti visų prašymų. Studijavau Grigaliaus universitete, turėjau atliekamo laiko ir sutikau. Išstudijavęs bazilikos vidų, užsirašiau keletą datų ir minčių ir sutartą dieną ir valandą nuėjau į šv. Petro aikštę. Ten manęs laukė apie 60 kareivių. Pasiveikinęs trumpai su pirmaisiais kareiviais, pasukau į bazilikos pusę ir, stabtelėjęs prie durų, parodžiau jiems Konstantino ir Karolio didžiojo paminklus. Pirmas imperatorius davė krikščionybę laisvę, o antrasis įsteigė taip vadinamą Šventą Romos imperiją vokiečių tautybės (deutscher Nation). Pridėjau, kad apie tuos svarbius įvykius vėliau dar kalbėsime.

Bazilikos viduje meno šedevrų buvo daug, o laikas juos aiškinti labai ribotas. Galėjau kalbėti ne ilgiau kaip valandą geriausiai 45 minutes. Kitaip kareiviai išvargsta ir nieku nesidomi.

Man rūpėjo ne tiek menas ar bazilikos istorija, kiek tų kūrinių ir istorinių įvykių prasmė ir reikšmė. Todėl peržiūrėjęs baziliką per 40 minučių, nusivedžiau vokiečius prie didžiojo altoriaus ir maž daug taip jiems tariau: «Kameraden, jūs kovojate šiandien tose pačiose vietose kur kitados kovojo romėnai, hunai, longobardai, germanai, prancūzai, ispanai ir kiti. Ne

kartą pagalvojau, kas iš tiesų buvo tais karais atsiektas, kas sugriauta ir kas pastatyta. Kartą, stovėdamas toje pačioje vietoje, kur dabar stoviu, pagalvojau kada buvo anoji «Šventoji Romos imperija vokiečių tautybės» pačioje savo galybės aukštumoje. Man atrodė, kad tuomet, kai vokiečių imperatoriai, atvykę į Romą ir apsivilkę dijakono rūbais, tarnaudavo popiežiui Mišioms. Imkime Karolio didžiojo pavyzdį. Jis atvyko į Romą būdamas tik frankų karalium ir norėjo padėti popiežiui. Apie imperatoriaus titulą ir imperiją nesvajojė nei jis, nei popiežius. Bet kelios Romos moterys, matydamos Karolio orumą, pradėjo spontaniškai šaukti «tegyvuoją mūsų karalius, te gyvuoją mūsų imperatorių», ir tie jų jausmai uždegė ir kitų žiūrovų širdis. Ko liaudis pageidavo, tą popiežius patvirtino, vainikuodamas Karolį imperatoriaus vainiku 800 metais Kalėdų dieną. Kai jūsų imperatoriai buvo vieną su popiežium, tuomet jūsų imperija apėmė beveik visą Europą. Man atrodo, kad ir šiandien verta apie tai pagalvoti».

Pabaigęs tą trumpą kalbą mačiau, kaip tarsi elektros srovė būtų perėjusi per vokiečius karius. O sutikęs aną vokiečių kunigą pasakiau, kad mūsų apaštalavimas šv. Petro bazilikoje ilgai nesitęs. Taip ir buvo. Lygiai po dviejų savaitių vokiečių karo vadovybė nutraukė kareivių ekskursijas į šv. Petro baziliką.

Nepraėjus nei dvejiems metams po to įvykio, Romoje jau buvo sąjungininkai ir Ka-

lėdų proga popiežius Pijus XI sutiko laikyti bernelių Mišias šv. Petro bazilikoje. Nugirdęs, kad Mišių metu giedos dvylikos tautybių atstovai, sustoję ratu aplink altorių, nuėjau į vieną universiteto salę, atsukau radijo aparatą ir nutariau pasiklausyti pamatytų iš kažkur užsuko ir popiežiaus sekretorius, T. Robertas Leiber.

Jokia kita šventė neturi tiek daug ir tokių gražių giesmių kaip Kalėdos, ir kiekvieną jų sukėlė savotišką nuotaiką. Tačiau ši kartą Kalėdų nuotaiką didino kitas faktas, būtent tautų, melodių, kalbų ir politinės padėties kontrastai. Rodos taip neseniai tautos vedė žūtbūtinę kovą, o čia susirinkę jų atstovai ta kiai ir sutartinai garbina žmonijos Atpirkėją. Nuaidėjus italų, vokiečių, anglų ir prancūzų giesmėms pasigirdo iš eilės lenkų, amerikiečių, vengrų, rusų ir kitų tautų giesmės, o tarsi tos tautos niekuomet nebūtų tarp savęs kovojusios, o ką tik praūžę mūsų šiai atrodė lyg būtų tik baurus sapnas. Tada prisiminiau ir senai pamirštą Karolio didžiojo istoriją, kuris, laimėjęs popiežiui ir prigeidaujant Romos liaudžiai, iš įvairių tautų kūrė vieną imperiją. Koks kontrastas tarp Karolio didžiojo ir didybės manijos apsėstų nacių ir fašistų. Ir vieni, ir kiti norėjo pavergti svetimas tautas ir pasidalinti Europos žemėmis, kaip vilkai dalinasi medžioklės grobiu. Kas suskaitys karo sugriautus namų židinius, badų numarintus belaisvius, dujomis nunuodytus žydus, karo pabėgėlius, tremtinius ir kitas nekaltes karo aukas!

Klausydamas žavingų Kalėdų giesmių ir mąstydamas apie karo siaubą, nepasijutau, kai popiežiaus sekretoriui ištariau šiuos žodžius: «Tėve, pasaulis išėjo iš proto. Koks žiaurus ir beprasmiškas yra šis karas. Kad tik jis kuo greičiau pasibaigtų. Dabar aš suprantu, kas tautas jungia ir kas jas išskiria». «Taip», linktelėjo galva sekretorius, «tikrai pasaulis išėjo iš proto».

Tačiau tą pačią akimirką man atrodė, kad aną Kalėdų naktį gimė kas nors naujo ir šviesaus. Juk tik maža žmonių dalis fanatiškai vykdė Hitlerio ir dučės užmačias. Neturėjo ir tokių, kurie herojiškai jiems priešinosi. O čia, šv. Petro bazilikoje, dar kartą pasirodė, kad krikščionybė sugeba jungti išsiskyrusias tautos į vieną šeimą. Tiesa, ilgą laiką popiežius ir Bažnyčia buvo ignoruojami, nepaisomi arba net atmesti. Bet šiandien žmonės vėl spiečiasi apie altorių ir džiaugiasi kiekvienu nacių ir fašistų pralaimėjimu. Kiek kartų žmonės bandė pakeisti Kristaus mokslą savo išmintimi ar užmačiomis, tiek kartų jie pergyveno politinę, ekonominę ar moralinę katastrofą. Ir šis nelemtas karas bus žmonėms gera pamoka.

Nepajutau, kaip pasibaigė pamaldos ir kaip nutilo Kalėdų giesmės. Kaiėjau į savo kambarį, jaučiau, širdyje, kad tai buvo gražiausios mano pergyventos Kalėdos. Tuokart dar neturėjau jokios nuovokos, kad nacių ir fašistų sugriautą Europą teks atstatyti krikščionims demokratams.

Br. Kr.

ISIDĖMĖTINI ADRESAI LIETUVOS ATSTOVYBES URUGUAY, MONTEVIDEO

p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180
Veikia kasdien prieš piet.

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILAZELINA: Rua Inacio ir Av. Zelina, Mons. Pfo. Ragažinskas, Tel. 63-5975.

Liet. Bendruomenė, Valdybos pirminink. p. Juozas Tijunelis, Rua Iatai, 150 — Casa Verde, Tel. 266-0346.

TĖVAI JĖZUITAI: Rua Juatindiba, 20 Parque da Mooka — Tel. 273-0338.

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS S. PAULY:

MOOCA, Rua Juatindiba, 20 šeštadieniais 14 val.

VILA ZELINA, Jaunimo Na muose, šeštadieniais 15 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdieną ir kiekvieną sekmadienį kaip iki šiol.

Šv. Kazimiero parapijoje: Parque da Mooka Rua Juatindiba, 20.

Sekmadieniais ir šventadieniais 8, 10 ir 17,00 val. Darbdienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laiko kai turimos metinės ar 7 c mišios.

Išpažintys čia klausomosi kasdieną prieš mišias, Pirma mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val V. Carolina 15 val., Casa Verde, 17,15 val.

Antrą:

Jačana klierikų kopl. 8,30 val Bom Retire, 10,15 val. Utinga 16,30 val.,

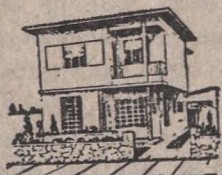
Trečią:

Agua Rasa 8,30 val., Moinho Velho 11,30 val., Lapa 16,30 val.,

Paskutinį:

Vila Anastacio 8,00 val., Vila Bonilha 10,30 val. v. Prudente 18 val.

«MŪSŲ LIETUVOS» RE-DAKCIJAI IR ADMINISTRA-CIJAI, TAIP PAT IR SÃO PAULO LIETUVIAMS JĖZUITAMS GALITE SIŪSTI LAIŠKUS SIUO ADRESU: CAIXA POSTAL 4421, S. PAULO, BRASIL.

Stasys Lapienis

naujose patalpose parduoda įvairias statybos medžiagas bei visokius namų reikmenis.

Naujasis adresas:

DEPOSITO PARATODOS

Avenida Sapopemba, 5761, V. Guarani

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarių sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:

. 15 de Novembro, 244
4.0 - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294
São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui
Atėikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 643

Telefonas: 220-1748, 220-1751 e 220-1752

Caixa Postal 3967

SÃO PAULO

